

Evangelium Matteus 22. 15-22

15 Da gikk fariseerne bort, og de ble enige om at de ville fange [Jesus] i ord. 16 De sendte disiplene sine til ham, sammen med herodianerne, og lot dem si: «Mester, vi vet at du alltid holder deg til sannheten og lærer sant om Guds vei. Du bryr deg ikke om hva andre synes, for du ser ikke på person eller rang. 17 Si oss da hva du mener: Er det tillatt å betale skatt til keiseren eller ikke?» 18 Men Jesus merket ondskapen deres og sa: «Dere hyklere, hvorfor setter dere meg på prøve? 19 Vis meg mynten som skatten betales med!» De rakte ham en denar, 20 og han spurte: «Hvem har bildet og navnet sitt her?» 21 «Keiseren», svarte de. Da sa han til dem: «Så gi keiseren det som tilhører keiseren, og Gud det som tilhører Gud.» 22 De ble forundret over dette svaret, og de forlot ham og gikk sin vei.

Prekenen

Hvor hører du til?

Mange av dere har en fot i USA og en i Norge. Jeg tror i hvert fall at dere kan kjenne på tilhørighet til minst to land. Eller til flere sammenhenger. Det kan være til familie, jobb, kirke, fritidsaktiviteter, vennsammenhenger, etc. Noen ganger kan de komme i konflikt, andre ganger går de godt sammen.

I dagens fortelling møter vi fariseernes disipler og herodianere som ville lure Jesus i en felle. Tema er skatt. Det var et betent tema. Det var tegnet på Israels ufrihet og underkastelse under Rom. Da skatt til keiseren ble innkrevd første gang i år 6 e.Kr. satte Judas Gallileeren i gang et folkeopprør mot romerne. Det ble slått ned, og han ble nok henrettet, uten at jeg kjenner historien nøye.

Jesus forkynte Guds rike. Var det opprør? Han plaget i hvert fall de religiøse lederne. Fariseernes disipler spekulerer i denne samtalen i at hvis Jesus anerkjente skatt til keiseren, ville folket vende seg mot ham, for da var han ikke den befrieren, den Messias som de hadde håpet på. På den andre side, hvis Jesus ikke anerkjente skatt, ville det bli ansett som et opprør, og han kunne bli utlevert til romerne. En slags catch 22.

The Gospel Reading Matthew 22:15-22

15 Then the Pharisees went and plotted to entrap [Jesus] in what he said. 16 So they sent their disciples to him, along with the Herodians, saying, "Teacher, we know that you are sincere, and teach the way of God in accordance with truth, and show deference to no one; for you do not regard people with partiality. 17 Tell us, then, what you think. Is it lawful to pay taxes to the emperor, or not?" 18 But Jesus, aware of their malice, said, "Why are you putting me to the test, you hypocrites? 19 Show me the coin used for the tax." And they brought him a denarius. 20 Then he said to them, "Whose head is this, and whose title?" 21 They answered, "The emperor's." Then he said to them, "Give therefore to the emperor the things that are the emperor's, and to God the things that are God's." 22 When they heard this, they were amazed; and they left him and went away.

The Sermon

Where do you belong?

Many of you have one foot in the United States and one in Norway. At least I imagine you feel that you to some degree belong to at least two countries. Or to several communities. It can be to the family, to work and colleagues, to church, leisure activities, friendships, etc. Sometimes they can come into conflict, other times they get along well.

In today's story we meet the Pharisees' disciples and Herodians who wanted to trap Jesus in a trap. The theme is tax. It was a sensitive topic. It was a sign of Israel's unfreedom and submission to Rome. When tax to the emperor was collected for the first time in the year 6 AD. Judas the Galilean launched a popular uprising against the Romans. It was beaten down, and he was probably executed, without me knowing the story fully.

Jesus preached the kingdom of God. Was it a riot? At least he bothered the religious leaders. The disciples of the Pharisees speculate in this conversation that if Jesus recognized the treasure of the emperor, the people would turn against him, for then he was not the deliverer, the Messiah they had hoped for. On the other hand, if Jesus did not recognize the tax, it would be considered a rebellion and he could be extradited to the Romans. A kind of catch 22.

Og som alle gode helter – Jesus gjennomskuer fienden og avviser egentlig hele spørsmålet. Se på mynten, sier han – den har keiserens bilde på seg. Betal den derre skatten, selv keiseren må svare for Gud! Dere går glipp av poenget, sier han. Dere bøyer dere for en som ikke er verd å bøye seg for. Og er det ikke det vi gjør hele tiden? Vi lar oss binde av det som egentlig ikke har noen kraft.

Guds rike er ikke et alternativ til keiserens rike eller til noe demokratisk system vi måtte ha og forholde oss til. Det er noe helt annet, noe grunnleggende annet. Guds rike binder ikke, krever ikke, holder ikke fanget, men er fylt av kjærlighet og setter i frihet.

Men inntil vi vet hvor vi hører til, vil det alltid være mange og mye som vil ha makt over oss.

I dåpen sies ordene: «Jeg tegner deg med det hellige korsets tegn, til et vitnesbyrd om at du skal tilhøre den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus, og tro på ham». Det er der vi hører til. Hos Kristus. Guds bilde er preget inn i oss. Keiserens bilde er preget inn i mynten; i oss er det Guds bilde.

Hva kan det betyr?

Det gir en letthet til det å være en borger av verden og en bestemt nasjon. Dere står midt i en valgkamp. Ja, da er det viktig å gå til stemmeurnene og bidra. Men det er ikke om du stemmer det ene eller det andre som er viktigst. Det handler ikke om å ha rett, men om hvor du hører til. Og du hører til hos Gud.

Og når du hører til hos Gud, er du en del av en universell historie. Ikke USA, Norge, eller noe annet. Du er Guds barn, og du hører til i Guds historie som startet så langt tilbake som 13,7 milliarder år siden. Og helt siden den gang har Gud virket i historien, i oss, og gjennom oss, for å skape en verden hvor det ikke er noen som misbruker sin makt, undertrykker, dreper. Hvor Gud er alt i alle og det er nok til alle. Og når vi lever innenfor den historien og det store bildet, da forandrer det oss. Det får betydning for hvordan vi ser andre, hvordan vi forvalter hva vi har, til og med hvordan vi ser Gud. Og hvor vi ser Gud.

And like all good heroes – Jesus sees through the enemy and really rejects the whole question. Look at the coin, he says - it has the emperor's picture on it. Pay that tax, even the emperor must answer to God! You miss the point, he says. You bow to someone who is not worth bowing to. And is that not what we do all the time? We allow ourselves to be bound by what really has no power.

The kingdom of God is not an alternative to the empire of the emperor or to any democratic system we may have and relate to. The kingdom of God is something completely different, something fundamentally different. The kingdom of God does not bind, does not demand, does not hold captive, but is filled with love and sets in freedom.

But until we know where we belong, there will always be many who will have power over us.

In baptism the words are said: "I draw the sign of the holy cross, as a testimony that you belong to the crucified and risen Jesus Christ, and believe in him." That's where we belong. With Christ. The image of God is imprinted in us. The emperor's image is embossed into the coin; in us it is the image of God.

What could it mean?

It gives an ease to being a citizen of the world and a particular nation. You are in the middle of an election campaign. Yes, then it is important to go to the polls and contribute. But it is not whether you vote for one or the other that is most important. It is not about being right, but about where you belong. And you belong to God.

And when you belong to God, you are part of a universal story. You are a child of God, and you belong to the history of God that began as far back as 13.7 billion years ago. And ever since then God has worked in history, in us and through us, to create a world where no one abuses his or her power, oppresses, kills. Where God is all in all and there is enough for all. And when we live inside this big story line, it changes us. It changes how we see ourselves, how we see others, how we see our possessions, even how we see God. Even where we see God.

Til slutt - i Jesaja står det:

«Jeg gir deg skatter som er skjult i mørket,
og rikdommer gjemt på hemmelige steder».

Det er så mystiske og vakre ord.

Kanskje finnes det skatter som vi ikke ser, som er skjult for våre øyne. Men det finnes også skatter i vårt mørke, som er skjult i mørke, og som vi bare kan se når vi går inn i vårt mørket. Det er også hva det betyr å høre Kristus til. Vi trenger ikke unngå mørket i våre liv, for der er Guds skatter. «Selv mørket er ikke mørkt for ham, mørket er lyst som dagen» (Salme 139,12).

Mørket kan åpenbare skatter for oss, som vi ikke ante fantes.

Hvor hører du til? Ja, det vil være flere svar på det. Og svaret, eller svarene, vil endre seg fra tid til tid. Men dypest sett hører vil til hos Gud, som las oss finne skatter i mørket, og som plasserer oss i den store historien, som åpner oss mot alt som lever, i medfølelse og samhørighet.

In Isaiah it says:

"I give you treasures hidden in darkness,
and riches hidden in secret places ».

They are such mystical and beautiful words.

Maybe there are treasures that we do not see, that are hidden from our eyes. But there are also treasures in our darkness, which are hidden in darkness, and which we can only see when we enter into our darkness. This is also what it means to belong to Christ. There is no need to avoid the dark places in our lives, for the treasures of God are there. "Even the darkness is not dark to him, the darkness is as bright as the day" (Psalm 139,12).

The darkness may reveal treasures for us, which we had no idea existed.

Where do you belong? Well, that's a question that will have many answers. And the answer, or the answers, will change over time. But deep down we belong to God, who allows us to find treasures in the dark, and who places us in the great story of the universe, which opens us up to all that lives, in compassion and belonging.